

**Clara Et Praeclara Methodus Parandæ Eloquentiæ,
Secundùm Doctrinam & Præcepta Cypriani Soarii è
Societate Jesu, Ad Captum Et Praxim Faciliorem
Accommodata**

Worpitz, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1700

§. 6. Ordinaria imperitorum objectio diluitur & praxis declaratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68908](#)

§. initio autem, ss. eod- poma dextrâ ferat,
in capite vitem in qua avis sinistra cotem
pro eodem.

§. VI. Ordinaria imperitorum objectio
diluitur & praxis declaratur.

Detrectant, atque etiam despiciunt hanc
memorandi artem quidam, quod difficulta-
tem esse existiment in memorandis locis &
imaginibus retinendis: ut ut enim facilis sit
quipiam in imaginibus concipiendis, labo-
rem non effugit in annotando, quid cu*ique*
loco, qualem imaginem affinxerit, aut af-
fixerit. Eodem enim aut forsitan minori,
inquietant illi, rem ipsam sine idolis memo-
ria commendavero, quem in imaginibus
exprimendis & conservandis cum suo unam-
quinque discriminare impendere est necesse.
Verum falluntur hi idque ex eo, quod ex-
perti non sint, quam facile quilibet imago
sponte sua se offerat, in loco in quo reposita
est, si nimirum loci bene distributi sint, &
meditati. Quemadmodum enim si domi se-
dens perlustrarem mente urbis officinas mihi
prius perspectas, facile se mihi oggeret, quid
mercium, artificum, instrumentorum &c. in
iis viderim: quod idem evenit, dum domos
mente percurro, facile enim occurrit, quis
quamlibet incolat, cuius ætatis, sexus, digni-
tatis, vultus &c. si bonam illorum notitiam
prius habuero. Ita prorsus contingit in iis
qua*x* per electorum metis in locis velut suis

in se-

in sedibus collocavimus, simulachris; Et ve-
rò si farraginem rerum v.g. librorum, charta-
rum actionum dispergientur sua in loculamē-
ta & repositoria, ut vocant, satis exactè me-
minimus, post primam digestionem, si loco-
rum & tituloru[m] cognitionem combibimus:
ecccū earū, quas reponimus imaginū non
reminisceremur? si harum simul & locorum
præcesserit cognitio. Facit igitur 1. ad vivi-
dam specierum excitationem præhabita lo-
ci notitia, unde ante omnia locos oportet es-
se bene meditatos (quod frequenti fit repe-
titione, eaq; rectā, retrogradā & intercalari)
ut iis facile occurrentibus, simul id se offerat,
quod in loco est colloçatum. 2. juvat ordo
locorum, & imaginū, sive is naturalis sit,
quem res se habent, sive artificials, quem
nos illis tribuimus, illo enim ab uno duci-
mū in cognitionem alterius, trahitque res
una alteram, velut ansa ansam in ferrea ca-
tena. Talis catenula memoriæ est in illo:
Mus non credit, quo facilius sanè, quām a-
lijs sacerdotes meminerunt in Missa de lege
ordinaria non dicendum Credo, quando san-
ctus vel sancta, est Martyr, aut Virgo, aut Con-
fessor. Talis item est in gratiarum actione
Ecclesiastica post mensam, quā initium nota-
tur versuum D. (quasi Dominus vel Doctor)
Brins. Hæc catenula verborum est: reū &
actionum require suprà. 3. plurimū mo-
menti confert addita imaginibus actio lepi-
da, jucunda, admirabilis &c. de qua suprà
cum de conditione imaginū diceretur, a-
ctum est: ut si carpere designem per eum qui

car-

carpit rosas, quæ cum sine aculeo non sint, se
facile pungit. Si phantasticum exhibeam; cu-
jus caput muscæ circumvolent, quas farcimi-
ne depellere nitatur &c. hæc enim valde
memoriam excitant. 4. Servit exercitatio, &
reperitio, memoria enim, Tullio teste, exco-
lendo, sicut alia omnia, augetur. Proinde, quæ
admodum primum quidem difficiles, ac
tardi sumus in fidibus canendo, organum
pulsando, literas legendo, formando, lingui-
am latinam addiscendo; at usum faciles
evadimus, ut quanquam mentem singulari-
ter non applicemus, sine reflexione, & hæsi-
tatione promptè atque expeditè legamus,
scribamus, latine loquamur, &c. Ita princi-
piò difficultas est aliqua; at constanti indu-
stria superata miram confert facultatem &
facilitatem, ut non secus atq; à libro ante o-
culos posito edicere valeam⁹, qui olim in syl-
labis ac literis singulis hæsitavimus. Experi-
mur quā fixe menti impressa hæreant, quæ
sæpius audimus, legimus, oramus, esto nō e-
discamus; neq; tamē advertimus id non aliū-
de proficiisci, quā à frequēti repetitione. Hāc
igitur si commendatam sibi habuerit artis huj⁹
affector, adverteret, post 6 mensium spatium
(quod ad artistotius assecutionem perfecta
requirunt periti) quantum futuros in annos
subsidiū sibi comparaverit. Ne vero initio
mentem obruat, aut confundat multitudine,
post delibatam de locis & imaginibus doctrinā
(quod duodecim aut quatuordecim die-
rum intervallo commodè fieri potest) vel u-
nam solum quotidie horam insumendo (pau-
ca sibi primum loca & imagines præfigat, &
ali-

aliquoties revolvat animo per semi horam,
vel horulam, ordine recto, retrogrado, inter-
callari. Tum interposito per horas aliquot a-
lio negotio, aut mentis vacatione, studium
hoc intermittat. Demum resumpto animo
recolat præterita modo iam dicto, novisque
additis pluribus, aut paucoribus, mentem si-
milter exerceat, & ubi eam falli animad-
verterit, firmius imprimat leviter haren-
tia. Dum autem novis occupatur, de priori-
bus non sit sollicitus; metus enim ille di-
strahit, & perturbat. At neque sic repetitio-
nem instituat, quasi ex mente sua educeret,
qua recolit, sed ita quasi in loco existentia
intueretur: unde etiam imagines cum actio-
nibus sic in locis concipiendæ sunt ad vi-
vum, quasi revera inibi essent; atque etiam
eo ordine, quo per res, aut voces postea sunt
memorandæ: ut deinde, cum usus tulerit a-
liquid depromendi in congressu, concione,
&c. mente in illam domum, cubiculum,
parietem, in quem reposuimus, directa, il-
lud resumamus velut depositum repetituri.
Ut verò exercitatio cum utilitate sit conjun-
cta, priusquam principium illius post bene
impressos locos sumamus. 1. Deligenda
materia in qua profectum capere intendi-
mus v.g. Historica, moralis, sacra, profana,
Juridica, Philosophica &c. Rhetor ipsius rhe-
toricæ præcepta sibi sumere potest, & con-
venientem ei domum assignare, v.g. palati-
num, ante cuius limen excubitores queren-
tes, quis veniat, qua in causa &c. & his
pot.

personis attribui possunt, quæ habentur in
præliminaribus Rhetoricæ, quid Rhetorica?
quæstio &c. In ratio extrinseco in variis se-
dibus sedeant personati loci extrinseci, in in-
teriori conclavi loci intrinseci, qui etiam per
varias imagines repræsentari poterunt, v. g.
in primo loco, primi parietis, Pallas circino
figuram describat, in qua, peripheria diffe-
rentiam, centrum seu punctum in medio,
genus indicabit. In secundo loco v. g. Za-
charias in tabella scribat: Joannes est no-
men ejus, & ethymologiam referet. Con-
jugata verò, si ei addam conjugem Eliza-
beth, & cognatos cum inscriptione: quis
putas puer iste erit? vel scaturiginem cum
aliquot rivulis, in quibus voces ab una de-
rivatae in tabellis natent. Genus in alio
repræsentare potest figulus, limum in rota
versans sine ulla tamen adhuc forma: spe-
ciem autem varia vasa jam formata. Si-
mile duo ova, Castor & Pollux: Dissimi-
le ovum & lapis quadratus, Esau & Ja-
cob. Contraria Æthiops, & Europæus. Pri-
vantia, puer baculo cæcum dicens. Relata
Dominus & servus. Negantia duæ mulie-
res in judicio Salomonis litigantes unius o-
tii adscribatur est alterius, non est. Adjuncta
regulis cum comitatu personarum, quæ suâ
imagine tempus, locum, aliasque circum-
stantias repræsentent. Antecedens & con-
sequens, anguis caput cauda necessario se-
quitur, vel trabs bigæ catenis adstricta.
Comparationem majorum, minorum, & pa-

pium

xium dabit bilanx diversimodè posita &c. 2.
Præfigendum certum tempus, quod inviolabiliter exercitationi impendi possit, alioqui sæpius intermissionem fieri continget. Est autem matutinum aptissimum, quia mens, post quietem vegetior, & validior ad recipiendas & retinendas ideas, utpote nondū aliis præoccupata, & distracta. Quod si cui, alteram post meridiem horam exercitationi dare libuerit, vacationem mentis ante illam instituat prius, deambulatione, lusu facili, & jucundo; rūm, ut præhabitas excutiat animi occupationes, ne postmodum interturbent; tum ut acrior sit mentis acies, veluti cultri post justam acutionem. Quā occasione etiam notandum, eos, qui se huic exercitio dedunt, sobrietati addictos esse oportere, neq; perturbationibus iræ &c. laborare; hæ enim animum minus habilem faciunt ad imagines imprimendas, & conservandas. 3. ipsum tempus utilissimum est dividere v.g. horam in quadrantes quatuor (& ita quidem, ut intervallum duarum vel trium horarum inter primum & secundum, similiter inter tertium & quartum interponatur ad quietem) vel duas horas inter quatuor semihoras, & cuiq; distinctam materiam attribuere v.g. 1. matut. quinque memorabilia exempla. 2. matut. quinq; sententias. 1. pomerid decem vocabula, quarum aliqua sint non intellecta, 2. Pomeridian. cubiculorum trium vel quatuor constructionem, & meditationem: ita enim interpolatio, & varietas rædi- um

um sublevat neque continuatio intensa vi-
res enervat. Pridiana verò cubiculorum
meditatio ad hoc deservit, ut proximâ ex-
ercitatione parata illa sint ad novas imagi-
nes reponendas. Verùm, tum quoque ob-
servandum, ut cuique quadranti, & semi-
horæ, horologii pulsus assignetur, quo au-
dito, aliis continuò relictis, id quod tum a-
gendum est, arripiatur, alioqui perturbati-
onem sequi erit necesse.

4. Neque hoc præterevindum, quod ex-
empla, sive res, sententiaz, & vocabula succi-
sivis horis illis intermediis colligenda sint,
& annotandas; si enim tum quærere primò
velimus; & feligere, tempus exercitationi
deputatum imminuetur, aut vacuum ela-
betur. Tempore verò exercitii mens non
affigenda ad librum, vel chartam, unde ma-
teria sumitur, sed ad locum vel parietem, in
quem reponitur vel reposita est. Neq; pa-
tet sibi singula verba in sententia vel ex-
emplo, imaginibus exprimenda: sed rem
bene intellectam in compendium redigat,
& præcipua efformet, reliqua cùm, ferme
conuncta, sequuntur principale.

5. Similiter non negligendum, quod supra
monui, unictiq; materiaz suam domum esse
accōmodandā, suā vocabulis, suam senten-
tiis, suam exemplis. Deniq; locorū suis cù
differētiis efformatio (sive illi reales sint, si-
ve imaginarii) meditatione quotidiana;
aut quories per otium licuerit frequētetur;
plurimū enim in hoc velut in fundamento

situm est ; sicut &c in imaginum affixione
cum actione congrua & concatenato ordine.
Repetitio verò fiat ordine recto, retrogrado,
& intercalari, prout jam suprà dictum est, ut
promptitudo comparetur. Postquam ver
tes jam multas, libros, & materias integras
complexi sumus hāc arte, repetitio per dies
aliquot instituenda est rei universæ. Facia
mus igitur aliquem edidicisse hujus artis au
xilio tota Biblia, horam diei dominicæ im
pendat repetitioni Geneseos, non ex libro,
sed ex locis meditatis obiter percurrentes, an
omnia a debito modo se habeant? an nihil ex
ciderit eorum, quæ ad artem, quâ usus est,
spectent? si defectus occurrat, emendandus
est, nè proximâ repetitione in eundem rela
bamur. Feria secunda liber Exodi. Tertia
Levitici. 4. Numerorum. 5. Deuteronomii
6. Josue, Judicum, Ruth. Sabbatho quatuor
libri Regum. Alterâ Dominicâ Paralipome
non, Esdræ, Tobiae, Judith, Esther, Feria 2.
Psalmi &c. Et ita 14. aut viginti diebus to
ta fuerint Biblia repetita. Post menses tres,
quatuor, aut sex, ab initio iteranda est ordi
ne quodam, à principio ad finem redeundo.
Quod ubi bis, terve factum fuerit, forsitan non
opus erit continuare diutius, vel saltem se
quendo, tertio, aut quarto anno, præsertim
cum quædam suâ natura talia sint, ut non fa
cile excidant. v.g. historia Danielis, Judith,
Jonæ. Neque mirum cuiquam videatur tam
magno partis, tam brevi tempore fieri pos
se repetitionem : nam si oculis corporeis

per-

pervolvere, & percurrere possumus tota Biblia imaginibus materialibus expressa; tam citò enim, atque folia vertimus, uno intuitu videamus, quid in iis agatur, si videlicet omnia prius nobis sint cognita, ut debent, quæ per artem locis affiximus: quantò magis mentis oculis, qui agilitate præcellunt corporeos. Quod autem dictum est de Bibliis, idem servire potest in doctoribus sacris, & profanis; in Theologia, Jurisprudentia, Medicina &c. quas in domibus separatis, unam quamque dispositas presuppono, & in compendium redactas, ita ut præcipua & magis necessaria arti solùm sint accommodata.

§. VII. Declaratur praxis quoad sententiæ, leges, orationem, concionem, dictationem simultaneam epistolarum, Philosophie, Juris &c. studium, ac tandem quoad linguas novas addiscendas.

Praxis vocum, & rerum seorsim acceptatum satis patet ex dictis; sed & in una sententia seu constructione conjunctarum ibi-bem exempla data: nihilominus facilitatis gratia observationes circa integrum sententiæ adjiciam. Et primò quidem non est opus omnia totius sententiæ verba figuris ex-primere; sed præcipua in quibus vis sensus consistit, sive nomen sit, sive adverbium, sive adjективum, sive substantivum: reliquorum enim accidentium & adjunctorum

Ratio eadem
primumendi
sententias,